

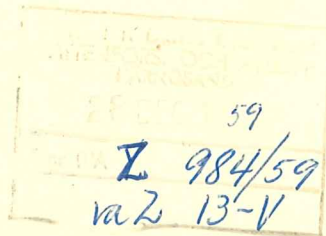
HOGDALS KOMMUN

Kommunalkontoret

Ytterhogdal

Tel. Ytterhogdal 95

Postgirokonton 3 47 21

→ Distriktsingenjören
för Vatten- och avlopp,

Härnösand.

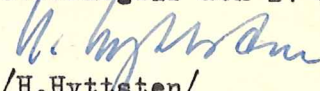
Vår ref.

HH/gl.

Enligt överenskommelse sändes härmed avskrift av Österbygdens vattendomstols dom, ang. rätt för Hogdals kommun till skyddsområde för vattentäkt i Västansjö och utsläpp från avloppsledningar till bl.a. Kyrksjön.

Samtidigt meddelas att i de 3 (tre) fastigheterna söder om Smedsbron, och som icke f.n. äro anslutna till avloppet, Smedsgården 1¹, Viken 8²² och 8²¹, bo för n. 6, 4, resp. 3 personer, alltså sammanlagt 13 personer.

Ytterhogdal den 21 december 1959

/H.Hyttsten/

1940-1941

1941-1942

1942-1943

1943-1944

1944-1945

1945-1946

1946-1947

1947-1948

1948-1949

1949-1950

1950-1951

1951-1952

1952-1953

1953-1954

1954-1955

Z 984/59
vaz 13-V

Ans.D. 50/1958

Aktbil. 47

ÖSTERBYGDENS VATTENDOMSTOLS

DOM

meddelad i domstolens kansli i

Stockholm den 30 maj 1959.

I domstolen: Vattenrättsdomaren Gösta Schirén, vatten-
rättsingenjörerna Gustaf Zickerman och Sverker Nilssen samt
vattenrättsnämndemännen Albin Johansson i Lillhärdal och Jo-
nas Persson i Kvarnsjö.

Sökande: Hogdals kommun.

Ombud: Kommunalnämndserdföranden Hugo Jonsson, Ytterhog-
dal.

Saken: Ansökan om dels godkännande av en i Västansjö
19² inom Ytterhogdals socken, Jämtlands län, anlagd grundvat-
tentäkt m.m., dels ock prövning av de villkor under vilka av-
loppsvatten från Ytterhogdals samhälle må utsläppas i Kyrk-
sjön och Heaån inom samma socken.

I ansökan som inkommit till vattenrättsdomaren den
2 juni 1958 har Hogdals kommun anhållit om

1: tillstånd att vid en grundvattentäkt på Västansjö
19² uttaga intill 520 m³ vatten om dygnet.

dom A 59/1959

Utan avgift

Aktförvararen

2. fastställande av ett skyddsområde för vattentäkten genom servitutsbestämmelser enligt 2 kap. 45 § andra stycket vattenlagen, innefattande inskränkning i fastighetsägarnas inom området rätt att nyttja sina fastigheter,

3. tillstånd att utsläppa kloakvatten och industriellt avloppsvatten från Ytterhogdals samhälle, omfattande tätbebyggelse inom hemmanen Västansjö, Vikartäkten, Viken och Östansjö, i Kyrksjön å Viken 1²⁹ och i Hoaån å Viken 54¹, samt

4. tillstånd att nedlägga och för framtiden bibehålla en dykarledning för avloppsvatten i ett sund å Kyrksjön å Viken 1²⁶ och Smedsgården 1¹.

I det begärda skyddsområdet ingår mark till Smedsgården 1¹, Västansjö 7⁴; 7⁸, 7⁹, 8⁷; 8⁹, 8¹⁵; 8¹⁶, 14¹, 18¹, 19¹, 19², 23¹, och 24¹ samt samfälld mark för Kyrkogårdens skifteslag ävensom allmän väg, allt inom Ytterhogdals socken, Områdets utsträckning har närmare angivits på en av Allmänna Ingenjörbyrån Aktieföretag, Östersundskontoret, upprättad den 15 maj 1956 dagtecknad karta, aktbil. 27.

Avloppsvattnet från Västansjö behandlas i en slamavsättningsbrunn, V 2, avsedd för 135 personer, och föres därefter medelst dykarledningen över till utloppsledningen på Viken 1²⁹. Från Vikartäkten samlas avloppsvattnet till en slamavsättningsbrunn D 1, avsedd för 160 personer, och utledes därefter tillsammans med avloppsvattnet från Västansjö i Kyrksjön.

Avloppsvattnet från Viken och Östansjö ledes till en reningsanläggning O 1, bestående av sedimenterings- och kloreringsbassäng samt för slambehandlingen särskild röt-kammare och slamterkbädd. Från denna anläggning, som är avsedd för 920 personer, utsläppes vattnet i Hoaån på Viken 54¹.

Vattendomstolen prövar skäligt meddela följande bestämmelser.

Vattentäkt.

Kommunen berättigas att bibehålla vattentäkten på Västansjö 19² och vid denna uttaga intill 520 m³ vatten i medeltal för dygn, dock högst 720 m³ om dygnet. Vid vattenverket skall finnas vattenmätare och kommunen skall föra regelbundna anteckningar över gjorda vattenuttag. Anteckningarna skola hållas tillgängliga för sakägare som önska taga del därav.

Detta tillstånd utgör dock icke hinder för ägare av annan vattentäkt som är beroende av samma grundvattentillgång, eller den som söker tillstånd att anlägga sådan vattentäkt, att begära ändrade eller nya bestämmelser angående omfattningen av kommunens vattenuttag och villkoren därför.

Skyddsområde.

För att skydda grundvattnet mot förorening lägger vattendomstolen, jämlikt 2 kap. 45 § andra stycket vattenlagen, å Smedsgården 1¹, Västansjö 7⁴, 7⁸, 7⁹, 8⁷, 8⁹, 8¹⁵, 8¹⁶, 14¹, 18¹, 19¹, 19², 23¹, och 24¹ samt samfällad mark till Kyrkogårdens skifteslag och allmän väg, allt inom Ytterhogdals secken, servitut till förmån för vattentäkten på Västansjö 19², innefattande inskränkning i rätten att förfoga över de delar av fastigheterna som äro belägna inom ett skyddsområde, angivet på ovannämnda den 15 maj 1956 dagtecknade karta, aktbil. 27. Inskränkningen innebär.

1. förbud att anordna upplag av olja, bensin, sulfid- och tjärprodukter eller andra för grundvatten skadliga kemikalier till större myckenhet än 2.000 kg., och

2. förbud att, annat än i enlighet med föreskrifter som utfärdas av kommunen, anordna gödselstäder, soptippar

och avloppsanläggningar.

Anser fastighetsägare eller nyttjanderättshavare, att av kommunen påkallad skyddsåtgärd är onödigt omfattande eller sträcker sig utöver vad han kan anses skyldig att vidtaga utan ersättning från kommunen, må tvist om sådan åtgärd eller om ersättning för denna hänskjutas till vattendemstolens prövning genom anmälan på sätt i 11 kap. 68 § vattenlagen sägs. Sådan anmälan skall dock göras senast inom ett år från det skyddsåtgärden vidtagits.

Avloppsutsläpp.

Kommunen förklaras - i avvaktan på att allt avloppsvatten från Ytterhogdals samhälle framdeles överföres till reningsanläggningen på Viken 54¹ - berättigad att tillsvidare på sätt och efter behandling som kommunen föreslagit utsläppa samhällets avloppsvatten i Kyrksjön och Heaån. Dock skall härvid iakttagas följande villkor.

Enär den för Vikartäkten avsedda avsättningsbrunnen D 1¹ är otillräcklig för att tjäna även som rötbrunn, skall tömning av denna brunn ske så ofta att slam därifrån icke rinner ut i sjön. Skulle Statens vatteninspektion framdeles, med stöd av vunnen erfarenhet rörande föroreningen i Kyrksjön, finna nödigt att kloreringsanordning inrättas vid denna brunn, skall vatteninspektionen, om kommunen icke frivilligt utför åtgärden, äga att efter stämning föra talan om komplettering av anläggningen i detta avseende.

Dykarledningen.

Kommunen förklaras berättigad att nedlägga och för framtiden/behålla dykarledningen.

Domstolskostnad.

Det åligger kommunen att gälda i 11 kap. 97 § vattenlagen angivna kostnader för målets behandling vid vattendomstolen enligt särskild redovisningsräkning från domstolens kansli.

Fullföljd.

Angående talan mot domen, se Bilaga.

På vattendomstolens vägnar:

Gösta Schirén

Rätt avskrivet intygar:

Martha Nyström

Gösta Schirén

